

INGEZONDEN.

CALOMELINSTUIVING IN HET OOG BIJ JODIUMGEBRUIK.

Het is van algemeene bekendheid, dat calomelpoeder, in het oog gebracht, terwijl de patiënt gelijktijdig joodkalium gebruikt, tot necrose van het bindvlies kan voeren, doordat zich plaatselijk het bijtende kwikjodide vormt. Weet men, dat de patiënt jodium gebruikt, dan zal ieder natuurlijk wel voor het aanwenden van calomel oppassen. Maar het kan ook voorkomen, dat hij jodium inneemt, zonder dat men het weet.

Een mijner patiënten kreeg, terwijl hij buiten logeerde, een acute conjunctivitis. De huisdokter poederde het oog met calomel in, hopende daardoor de ontsteking in korten tijd beter te maken. Maar het werd niet beter, maar erger. Daarom werd nog eenige malen flink calomel inge-poederd. Maar het werd nog steeds erger, het oog begon sterk te etteren, werd hevig pijnlijk, en er vormde zich een dik, grijsachtig beslag op het bindvlies, hetgeen weer tot de meening voerde, dat men met een buitengewoon kwaadaardige, wellicht diphtheritische conjunctivitis te maken had. In het geheel werd viermaal calomel inge-poederd.

De patiënt keerde huiswaarts en bezocht mij. De geheele binnenzijde van het onderste ooglid, benevens de onderste helft van de conjunctiva bulbi tot aan den hoornvliesrand, was in een grijze nekrotische massa veranderd, die stevig op de onderlaag vastzat. In deze massa lagen nog klompjes calomel. Het hoornvlies was in zijn onderste derde deel diffuus troebel, en van epitheel beroofd.

Voor mij, die den patiënt kende, was de diagnose niet moeielijk. Hij gebruikte sinds een jaar, wegens beginnende cataract, joodkalium inwendig, en druppelde het in den bindvlieszak in, en vertoonde nu het kenmerkende beeld van de joodkwik-nekrose.

Dergelijke gevallen ziet men af en toe meer in de oogheelkundige praktijk. Daarom meen ik, dat het nuttig kan zijn nog eens de aandacht der algemeene practici, die vaak calomel plegen aan te wenden bij allerlei uitwendige oogziekten, te vestigen op de onverenigbaarheid van calomel in het oog, en jodium plaatselijk of inwendig, maar vooral op de noodzakelijkheid om, indien na calomelinpoedering een croupeus beslag op het bindvlies ontstaat, de behandeling te staken en de mogelijkheid van een joodkwik-nekrose te overwegen.

Utrecht, 19 December 1915.

G. F. ROCHAT.

HERNIEUWDE OPROEP OM STEUN VOOR BELGISCHE COLLEGAE.

Mogen wij nog eens de gastvrijheid van het *Tijdschrift* inroepen voor de volgende brieven?

1a.

M.

Ik heb vernomen, dat gij secretaris zijt van de commissie voor steun aan Belgische geneesheeren en wend mij tot u om te weten op dewelke manier gij steun verlenen kan aan ons geneesheeren; misschien in het verschaffen van bezigheid. Ik ben Belgisch dokter, wonende te X., 49 jaar oud, ongehuwd en ben uit België vertrokken sinds 11 October van verleden jaar.

Nu tegenwoordig ben ik in Y. met mijn moeder 78 jaren oud en woon in de . . . . . straat.

Te X. deed ik de algemeene praktijk van geneeskunde en ben ook dokter in een gesticht voor krankzinnigen. U op voorhand bedankende etc.

(w.g.) Dr. L.

1b.

Y., 10 October 1915.

Zeer geachte collega.

Ik heb uwen brief ontvangen en dank er u over. Het is mij nu voor eenigen tijd moeilijk geworden eenige plaats te aanveerden hetzij in een vluchtelingenkamp of in een interneringskamp, door mijn moeder, die met mij is, en 78 jaar oud sedert eenige weken onpasselijk is, en aangezien ik hier met haar alleen ben, haar niet kan verlaten.

Ik zou dus voor eenigen tijd alleenlijk hulp door financieelen steun kunnen genieten. U op voorhand bedankende voor de zorg aan deze toegewijd etc.

(w.g.) alsboven.

II.

A., 8 November 1915.

Geachte collega.

Twee families, waar de financieele steun onzer Maatschappij ten zeerste welkom zou zijn, heb ik hier in de omgeving nog ontdekt. De eerste familie thans te X. verblijvend, bestaat uit mevr. dr. M., met haar 2 kinderen van 5 jaar en 6 maanden (dit laatste hier te A. geboren) en verder haar schoonmoeder, de vrouw van wijlen dr. M. met haar dochter.

Vervolgens ben ik gister te Y. ontboden bij madame dr. D. Deze mevrouw woont hier met haar 2 kinderen van ongeveer 7 en 5 jaar (beide ziekelijk). Vooral hier bij deze familie leek mij, dat hulp dringend noodig begint te worden; te oordeelen naar de door deze familie bewoonde kamer, en de kleeding van mevrouw en de beide kinderen (die er tamelijk versleten en armoedig begon uit te zien) was de diagnose hier niet moeilijk. Zij vertelde mij, dat haar man ongeveer 7 maanden geleden naar België teruggekeerd was, en dat hij haar geen geld meer had kunnen zenden. Ten slotte vertelde zij mij ook eerlijk, dat zij aan haar laatste geld begonnen was, en dat het zoo niet lang meer zou kunnen duren. Ik beloofde haar dan, mijn best voor haar te doen, door bij onze Maatschappij om steun aan te kloppen. Mocht het door uw toedoen gelukken ook hier weer hulp te verleen, zoo ben ik in de vaste overtuiging later den grootsten dank van deze Belgische collega's te zullen ontvangen.

Met collegiale groeten.

(w. g.) dr. G. T.

III.

X., September 1915.

Amice Collega.

Ik wil U even antwoorden op Uw vragen en U zoo volledig mogelijk inlichten:

Toen onze Belg (eën student doct. in de geneeskunde) bij mij kwam, had hij een broek, die door het dagelijksch gebruik spoedig aan lager wal was; hetzelfde was het geval met zijn jas en vest, met zijn 3 paar kapotte kousen en met zijn 3 boorden. Ik heb hem toen voorgesteld eenige nieuwe goederen te koopen en heb voor hem gekocht een geheel costum met een reserve-broek, daar onze Belg nog steeds niet loopen kan (volgens mijn meening heeft hij tuberculose aan zijn rechter voetgewricht) en door het aanhoudend liggen op den ruststoel zijn broek veel beschadigd is. Ook had hij nog eenige kleinigheden nodig, zoo was bijv. zijn horloge stuk, wat gemaakt moest worden enz.. Ik wil er terstond aan toevoegen, dat van eenige weelde volstrekt geen sprake is, enz. enz..

Met collegiale groeten

(w. g.) dr. B.

Ziet, waarde collegae, wij hebben een greep gedaan uit de brieven, die ons af en toe geworden. Zou het niet vreeslijk jammer zijn, dat wij in gevallen als de bovenstaande, waarin wij zoo gelukkig waren, voorloopig flink te kunnen steunen, met onze hulp zouden moeten ophouden, omdat er geen geld genoeg is? Inderdaad is na onzen jongsten oproep, die door het hoofdbestuur zoo flink gesteund werd, lang zooveel niet ingekomen, als wij hadden gehoopt. Moge de publicatie van bovenstaande brieven er toe bijdragen, dat onzen penningmeester (arts A. M. DHONT, Meppel) weer geregeld bijdragen toevloeien en dat verrassingen, als ons door de vereeniging voor Utrechtsche artsencursussen deze week bereid (toezending van haar kas van ongeveer f 500.—), door meer gevolgd worden. Wij zullen anders onze uitgaven, die maandelijks op het moment ongeveer f 385.— bedragen, sterk moeten inkrimpen en weldra staken.

Met heel veel dank, geachte redactie, voor uwen steun,

Meppel,
20 December 1915.

voor de afdeling Meppel en Omstreken:

B. KOSTER, voorzitter.

JUL. LEYDESDORFF, secretaris.

Ontvangen voor de Belgische collegae en hun gezinnen van 1 tot 20 December: M. te G. f 10.—; J. d. W. te W. G. f 20; C. J. P. te 's-Gr. f 10.—; Utrechtsche vereeniging voor artsencursussen f 497.64; K. te U. f 22.36; N. J. C. te Z. f 5.—. Tezamen met vorige opgave f 1117.50.

Meppel,
20 December 1915.

A. M. DHONT,
penningm. comm. t. s. B. C.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

WEENEN. — Hulp voor verminkten. Het bestuur van het Oostenrijksche Roode Kruis heeft besloten, een inrichting tot loopende behandeling van oorlogsinvaliden op te richten. Deze behandeling zal bestaan in manueele mechanotherapie, bij verlamming, peesverkorting of samentrekking van litteekens. Ook zullen artsen en helpsters in die inrichting worden opgeleid om elders hetzelfde werk te kunnen verrichten. De leider, dr. BEER, rekent vóór het einde van dit jaar reeds met het werk te kunnen beginnen (*Wien. klin. Wochenschr.*).

Door prof. SPITZY is een grootsch werk op hetzelfde gebied tot stand gebracht. Een groot oorlogshospitaal is met 42 omliggende gebouwen ingericht als tehuis voor 3600 invaliden, die daar worden geoefend in hun oude beroep of, als dat niet meer kan, een nieuw beroep aanleeren. Groote firma's hebben voor millioenen aan machines en werktuigen voor dit doel geschonken. De schoenmakerij, om een voorbeeld van den omvang van het werk te geven, levert dagelijks 10000 paar soldatenschoenen af. Groote landerijen geven gelegenheid tot landarbeid. Er is ook werk voor schilders, teekenaars en musici. Zijn de invaliden weder in staat, zelfstandig hun beroep uit te oefenen, dan zoekt de instelling voor hen plaatsing.

Te München wordt, op kleinere schaal, in denzelfden geest gearbeid. In dit opzicht wordt beter voor de slachtoffers van den oorlog gezorgd dan in vroegere tijden. Maar er zijn ook heel wat meer slachtoffers!

LONDEN. — Kunstmelk. *The Lancet* bevat bijzonderheden aangaande de uit sojaboonen bereide kunstmelk „Solac”, die door een Engelsche maatschappij wordt geleverd. *The Lancet* heeft dit voedingsmiddel door zijn scheikundige laten onder-